

Ο Πελαγόςμικτος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ

Άγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 134 • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2009 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

ΒΑΤΙΚΙΩΤΙΚΑ

Για τους φίλους και συμμαθητές μου Βατικιώτες γιατρούς

(Τζώρτζη Γ. Ανωμήτην - Γιάννη Δ. Μηνόγιαννη - Κουλίτσα Κ. Μανάκου) .-

Του ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Εξ' ορισμού όλοι αγαπάμε τα Βάτικα που γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε ή κατά κάποιο τρόπο, καταγόμαστε απ' αυτά.

Όμως υπάρχουν, και ιδιαίτερα βιωματικές σχέσεις και δεσμοί ακατάλητοι, στη ζωή μας, αισθαντικά και διαχρονικά και με μια περιρρέουσα φιλία και αγάπη από την παιδική και μαθητική περίοδο του μακρινού σε βάθος χρόνου, που ανασταίνεται στα γερατειά, με αναμνήσεις και συγκινήσεις. Σ' αυτούς συγκαταλέγονται οι ζώντες πηδόν, όπως γράφονται κατά σειρά αλφαβητική σε τούτο το κείμενο και τους προβάλλω, όπως κάνω πάντα, σκόπιμα, στον νέο κόσμο των Βατικών, ως υπόδειγμα σώφρονος αγωγής, σύμβολα υγιούς κοινωνίας, ανθρωπισμού, πατριδοπατρειάς, συνέπειας, στερήσεων και δημιουργικής δύναμης προόδου και ανόδου.

Θα ήταν όχι απλά τυπική, απλά ουσιαστική παράδειψη, εάν οι φίλοι αυτοί Βατικιώτες, όντες σημαντικοί από οποιαδήποτε διάσταση τους διακρίνουμε, να μην αναφέρονται στα "ΒΑΤΙΚΙΩΤΙΚΑ ΜΟΥ - Β' ΤΟΜΟΣ", όπως έχω κάνει στο παρελθόν και θα συνεχίσω να κάνω, αργότερα για αυτοδημιούργητους Βατικιώτες επιχειρηματίες χωρίς να είναι επιστήμονες (Δ. Κοντομηνά, Β. Μανούσο κλπ.)

Θα παραβώ ενσυνείδητα, στην αναφορά τους χωρίς να έχω πρόθεση να ευτελίσω, έναν, τελευταία, ισχύοντα, πρωτόγνωρο, Νόμο της ελληνικής πολιτείας για τα περίφημα "προσωπικά δεδομένα", δίχως βέβαια, να αγγίξω την απρόσβλητη ηθική υπόσταση των φίλων μου. Έτσι πιστεύω ότι η παρουσία τους θα είναι προεχόντος αληθινή, πραγματική, τέλεια και ολοκληρωμένη κι' ας με κρίνει ο αδυσώπητος Ποινικός Νόμος, τον οποίο υπηρέτησα σωστά στο Ναό που λειτούργησα, στη Δικαιοσύνη κοντά πενήντα χρόνια σε Αθήνα, Πειραιά και αθηναϊκού της χώρας.

Α. - ΤΖΩΡΤΖΗΣ Γ. ΑΝΩΜΗΤΗΣ

Ο Τζώρτζης, - το όνομα Τζώρτζης, μοναδικά και σπάνια ακούγεται στο Λαφονήσι, ενώ στα άλλα Βατικοχώρια, ούτε ένας, άηλος, συμπατριώτης μας υπάρχει με το ίδιο όνομα, απ' ότι μπορεί να θυμάμαι. Ιστορικά, όπως γνωρίζω, οι μακρinoί, οι απώτεροι, προγονοί του και ειδικότερα, ένας Μανιάτης, ονόματι, "Τζώρτζης Πασσάκος" παντρεύτηκε και το έφερε και το "έσπειρε", νόμιμα στο Λαφονήσι. Απ' αυτή τη ρίζα κρατάει, κληρονομικά και ο δικός μας, Λαφονησιώτης γιατρός, Τζώρτζης Ανωμήτης και άηλος συντοπίτης, κοντινοί συγγενείς του ακόμη και στο εξωτερικό (π.χ. Αυστραλία κλπ.) .-

Ο Τζώρτζης επέπρωτο να έχει, στο διάβα της ζωής του, άθελά του, καθ' όλα, μία τύχη σκληρή και αδυσώπητη, αυτός ο παναθηναϊκός, από τη φύση του και από χαρακτήρα, χριστιανός του θεού γιατρός που επί πολλὰ χρόνια, στις μεγάλες νησιές (Σαρακοστές κλπ.) από όρθρου βαθέος, εθεθοντικά δοξολογεί το θέλημα του Κυρίου από τον Ιερό Ναό του Πολιούχου του Πειραιά, Αγίου Σπυριδώνα, αυτός, που σκόρπισε λειτουργώντας, αφειδώλευτα, ανυστερόβουλα, χωρίς ιδιοτέλεια και φαρισσαϊσμό, δίχως δόλο και υποκρισία, με ανθρωπισμό, αγάπη και ήατρεία το ιατρικό του λειτούργη-

μα, δωρεάν, κυριολεκτικά, τις περισσότερες φορές.

Μοιρόντι γνωρίζω σε λεπτομέρειες, πολύ φιλικά απλά και επαγγελματικά ακόμη, την προσωπική και οικογενειακή του ζωή, τις διαστάσεις της και τις εκφάνσεις της, δεν θα τις διηγηθώ εδώ, γιατί ματώνει καρδιές, σκιάζει το νου και μηδενίζει γνώση, ιδέες και κοινή λογική και γιατί οι θείες βουλές είναι ανεξερεύνητες και αιδημόνως και ταπεινά σιωπώ!-

Θα αρκεστώ μόνο να σημειώσω την απρόσμενη και τραγική κορύφωση τους και μόνο αυτής, ότι έχασε τον πατέρα του, όταν ακόμη αυτός ήταν στη κοιλιά της Μάνας του, σε κυνήγι, στα Κύθηρα από ιδιαίτερα επικίνδυνο έως θανάσιμο τραυματισμό του και από έλλειψη γιατρού ειδικού, τότε στα Κύθηρα και στη Νεάπολη και φυσικά και λόγω σφοδρής θαλασσοταραχής στο Κάβο Μαλιά και συνεπεία αυτής διακοπή της συγκοινωνίας με Πειραιά. Όταν εκόπασε να ηυσομανά ο Κάβος και αποκαταστάθηκε η συγκοινωνία με Πειραιά. Όταν εκόπασε να ηυσομανά ο Κάβος και αποκαταστάθηκε η συγκοινωνία με Πειραιά, ήταν πηδόν αργά και το μοιραίο επήλθε "εν πηλώ", έξω από την Ύδρα, κάποια μέρα του έτους 1923.

Απλά η ζωή συνεχίζεται. Ο Τζώρτζης γεννήθηκε χωρίς να γνωρίσει πατέρα. Θεόσταλτος και ανεπανόρθωτος σε ανθρωπιά, αγάπη, στοργή, πρακτικό ενδιαφέρον και απέραντη καθοσύνη, πατέρας του πηδόν στάθηκε στη ζωή του, ο εικοσάχρονος, τότε θεός του, Ανάργυρος Η. Ανωμήτης ένας απλός ψαράς, που έδωσε, κηλαίγοντας, πάνω από το σκηνώμα του χαμένου αδελφού του, στο πηδόν, έξω από την Ύδρα, τον όρκο του, ότι "εάν γεννηθεί το παιδί αγόρι, γιατρό θα το κάνω με κάθε θυσία", καμένος βέβαια, από τον πρόωρο χαμό του αδελφού του, λόγω έλλειψης γιατρού χειρουργού, για την περίπτωση του.

Και ο απλός και φτωχός, μακαρίτης τώρα και αξιοσέβαστος, Ελαφονησιώτης, Μπάμπια Ανάργυρος, τον ετήρησε με απόλυτη κυριολεξία, απασάδευτα, αταλάτευτα, παντοιοτρόπως και με πάσης φύσεως θυσία και με την αναμφισβήτητη συμπα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Η φωτογραφία στο πίσω μέρος γράφει 9.7.1940. Είναι το καϊκι των Τσουλιάνων, αραγμένο στην πέτρινη σκάη των Σπυριδιάνων. Το όνομα του καϊκιού ήταν "ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΟΙΜΗΣΗ", το μετέπειτα σκαλιέρι του Κριαράκου. Στο τιμόνι είναι ο αείμνηστος Τσουλιόπετρος, πιτσιρικιάς ο Μούντρος, και αυτή που το κρατάει είναι η θεία Τσουλιίνα. Το καϊκι τότε, πρέπει να 'χε 5ντάρα πετεινάρη. Τέτοια μηχανή είχε ο Καψάλης, απλά 8 ίππους. Μπορεί και να υπάρχει ακόμα στο κατώι. Όταν πήρε ο Κούλης, έβαλε 12άρα Αξεθού, και με αυτή τη μηχανή διέηυσε, ως σκαλιέρι. Μπροστά είναι οι γαίτες του μπάμπια Δαμιανού, Αγ. Νικόλαος και Αγ. Ιωάννης. Το καϊκι με το άημπουρο είναι βελανιδιώτικο, που δίπλα φαίνεται η μασούνα του Ψαρρού, που ταξίδευε με τα πανιά, και κουβαλούσε τα εμπορεύματα. Αυτά σαν εισαγωγή, θα επανέλθω με περισσότερες φωτογραφίες του λιμανιού, που δείχνουν την πραγματική εικόνα μιας άηλης εποχής. ΤΖ.Π.

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ

στην δημιουργία ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΑ ΑΣΠΡΟΥΔΙΑ
Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ΞΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ
να καταστρέψουν τον τόπο μας.
Ε Π Α Γ Ρ Υ Π Ν Ο Υ Μ Ε .

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ
Ο "ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ"
ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΚΙΝ.: 692347128

Πρόσκληση

Το Δ.Σ. σας προσκαλεί

στην ενόσια γενεσιεπίδα του Συλλόγου μας,

στην Κυριακή 22 Φεβρουαρίου 2009 και ώρα 13.00 μ.μ.

στην οικογενειακή παύση "ΜΑΙΤΙΝΑ",

Διασφόρος Δημοκρατίας 68, Κερατσίνι

Με πρόσθετο μουσικό πρόγραμμα.

Τηλ. 210 4323978 - 6945 323099

Τιμή πρόσκλησης: 25 ευρώ

ΒΑΤΙΚΙΩΤΙΚΑ

Για τους φίλους και συμμαθητές μου Βατικιώτες γιατρούς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

ράσταση, επιμέλεια και σεβασμό και του ίδιου του Τζώρτζη που συνειδητοποίησε την ευθύνη του και την έντονη επιθυμία και απαίτηση του θείου του, εξήλθε στην Ελληνική κοινωνία και στην ιδιαίτερη πατρίδα του, γιατρός χειρουργός, όπως πίστεψε ο Μπάρμπα Ανάργυρο. Του ανήκει με δέος και συγκίνηση, δημόσιος έπαινος, έστω και μετά τον θάνατό του.

Όμως, ο δημόσιος έπαινος και η βαθεία και ειλικρινής εκτίμηση ανήκει και εις την θειά Σταυρούλια, στη θειά Αναργυρού, η οποία μετά από δεκαέξι περίπου χρόνια, όταν παντρεύτηκε τον Μπάρμπα Ανάργυρο, εδέχθηκε, απροσχημάτιστα τη συγκατοίκηση του Τζώρτζη και τον περιέβαλε και εκείνη με στοργή, ενδιαφέρον και αγάπη, όπως έδειξε ισάξια και για τα δικά της παιδιά.

Αυτονόητο είναι, από τα παραπάνω, ότι όταν γεννήθηκε το αρσενικό μωρό, αυτό και η μάνα του, ζήσανε, πήδον στο σπίτι του Μπάρμπα Ανάργυρου, με τη φροντίδα και το ενδιαφέρον του. Έμεινε εκεί ακόμη και μετά τον γάμο του με την αλλημόνητη Εηπίδα, κυρίως τα καλοκαίρια, δεχόμενοι και την εγκαρδιότητα, και τις περιποιήσεις και της θειάς Αναργυρούς, ακόμη και για τους φιλοξενούμενους φίλους του.

Τα χρόνια πέρασαν, με τη φροντίδα, πάντοτε, την υλική και ηθική, του βιοπαλαιστή θείου, με το ανυπέροχο μεγαλείο ψυχής.

Ο Τζώρτζης εν' τω μεταξύ, τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στο Λαφονήσι, ήρθε στο Ημιγυμνάσιο της Νεάπολης, στο σπίτι της θειάς του "Μαστίχαινας" της πρώτης ανυφαντούς του Βατικίου και για πολλή χρόνια νεοκρίσις της Αγίας Τριάδας. Τελείωσε το Ημιγυμνάσιο της Νεάπολης και το Γυμνάσιο στα Κύθηρα και έφθασε, στην Κατοχή στο Πανεπιστήμιο, όπου φιλοξενήθηκε για διαμονή, τροφή και στέγη, για δύο και πλέον χρόνια, στο γνωστό Νοσοκομείο Συγγρού, όπου εργαζόταν ως μάγειρας, ο αδελφός της θειάς Αναργυρούς και ως νοσοκόμος, η νύφη της, δηλαδή, στενοί συγγενείς του θείου του. Τα υπόλοιπα χρόνια τα βόλεψε με τη συνδρομή πάντοτε του θείου του σε διάφορα άλλα συγγενικά, Ελλαφονησιώτικα σπίτια, στον Πειραιά. Έτσι, τελείωσε την Ιατρική στερημένα βέβαια και αργότερα πήρε την ειδικότητα του Χειρουργού για να δικαιωθεί ο θείος και να τηρηθεί ο όρκος του. Με όλα όσα προανέφερα και άλλα συναρπαστικά βιώματα ο Τζώρτζης έγινε ένας γιατρός πανανθρώπινος και τέλειος ανθρωπιστής.

Και ενώ ασκούσε την Ιατρική κανονικά, σπούδασε παράλληλα στη Φιλοσοφική της Αθήνας, στο Ιστορικό τμήμα - αυτός ήταν ο πραγματικός επαγγελματικός προσανατολισμός του Τζώρτζη ο οποίος και επιβεβαιώθηκε, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ο Τζώρτζης υστέρησε στην Ιατρική αφού είναι γνωστό ότι υπήρξε παρά πολύ καλός γιατρός. Ακόμη σπούδασε Βυζαντινή μουσική και έγινε ερασιτέχνης ψάλτης και έμαθε ακόμη και βιολί.

Όλα τα πρόφθασε γιατί απείχε συστηματικά, από ποικίλες κοινωνικές εκδηλώσεις, πολυτελείς εμφανίσεις, εκκεντρικές παρουσίες και κενόδοξες συμπεριφορές, πηλη της φροντίδας του "Συλλόγου των εν Πειραιεί και Αθήναις Ελλαφονησιωτών", του οποίου υπήρξε ο κύριος ιδρυτής και πρώτος επί σειράν ετών Πρόεδρος του, με την νομική και αιδιολογική συμπαράστασή του υπογρά-

φοντος. Εδώ πρέπει να υπογραμμίσω έντονα ότι αυτός, ο γνωστός ανθρώπινος χαρακτήρας, έλαβε το εξαιρετικό θάρρος και έπεισε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου και διέκοψε αποφασιστικά, ανέκδοτα, άφοβα και αδίστακτα τις δραστηριότητες του Συλλόγου, κατά την διάρκεια της Απριλιανής Δικτατορίας, γεγονός σπάνιο για την εποχή εκείνη "που όλα τ' σκίαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκληριά!". Κατά το γνωστό στίχο του Εθνικού μας Ύμνου.

Για τον επιστήμονα γιατρό χειρουργό Τζώρτζη, δεν έχω ειδική γνώση και παιδεία και δεν θα ασχοληθώ στο κείμενό μου, παντάσιν. Ένα μόνο γνωρίζω και ευθέως ομολογώ, ότι ο Τζώρτζης για χρόνια δεν έπαιρνε ιατρική αμοιβή από κανέναν πλούσιο ή φτωχό ασθενή πελάτη του και είχε μεταβληθεί το σπίτι του σε "άσυλο" για πολύ καιρό, μετά φαγητού, ύπνου και περίθαλψης Ιατρικής. Αυτόν και την οικογένειά του τους βοηθούσε μια μικρή πάγια αμοιβή που είχε από το Ι.Κ.Α. για πρωινή ιατρική προσφορά του σ' αυτό και από την γνωστή Κλινική του Γεωργίου Γιάνκου, στον Πειραιά που χειρουργούσε την πολυπληθή, πατριωτική κυρίως πελατεία του, η δε αμοιβή του εισπράττετο, χωρίς τη μεσοθάβησή του, αλλήα απ' ευθείας από την Κλινική.

Έτσι και με τη συμπαράσταση κυρίως της γυναίκας του, της αξέχαστης Εηπίδας, του μπατζανάκη του, αξέχαστου Γιώργη Αρώνη, του Μούνδρου και κατ' ελάχιστα εμού, κατόρθωσε και αγόρασε, με δόσεις, δικό του σπίτι στη Καλλιθέα και Ιατρείο στον Πειραιά. Είχε ένα συναίσθημα ηαϊκού ανθρώπου, με απλή αγάπη και με σύνδρομο επαρχιώτικου ραγιαδισμού, κατά τον σοφό συμπατριώτη μας καθηγητή- φιλόλογο, Γιάννη Μιχαηλίτο. Μακριά από τον Τζώρτζη, ο φαναρισμός, η επίδειξη και ο εγωισμός. Κυρίαρχος σκοπός του, η ανθρωπιά και μόνον αυτή.

Ως φιλόλογος και ιστορικός δεν ανήκει στην πνευματική ελίτ, την ακυλιωμένη, τη παχύσαρκη, τη συμφοιλωμένη, την αλληλοτριωμένη, την παραδομένη στις ηδονές της καλοπέρασης, κούφια και εκφυλισμένη. Γιατί πίστευε στη άγια μετάληψη του διανοούμενου και στον ιδρώτα του φτωχού. Είναι ο διανοούμενος της αλληλεγγύης και ο ιστός της και ο φάρος της προόδου και το νυστέρι του λαού, όπως σωστά έγραψε πρόσφατα ο Δημήτρης Δανίκας στα "Νέα" για άλλη περίπτωση. Περιόρισε το έργο του, φιλολογικό και ιστορικό, εμβριθές και πολυσχιδές, ιδιαίτερος το ομηρικό, στα μικρά όρια μιας, κατά τα άλλα άρτιας, μικρής τοπικής εφημερίδας και δεν το παρουσίασε σε μια κεντρική, γνωστή και ευπρόσωπη αίθουσα της Αθήνας, όπως έκαναν οι συμπατριώτες μας, πνευματικοί άνθρωποι, Γ. Παπούλιας, (Αίθουσα Γαίτε), Κ. Καταγής (Αίθουσα Πολεμικού Μουσείου) και Χ. Γεωργουδής (Αίθουσα Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών) με σχολιαστές διακεκριμένους πανεπιστημιακούς συγγραφείς. Πιστεύω ότι έχει κάνει σφάλμα στη περίπτωση αυτή, όπως και ο πολυγραφότατος Βατικιώτης Συγγραφέας για το έργο του, Τάκης Αρβανίτης.

Όταν τον χάνω τον βρίσκω τα πρωινά να ψάλλει μελωδικά, στο δεξιό ψαλτήρι του Αγίου Σπυρίδωνα και τον απολαμβάνω και τον χαίρομαι ειλικρινά!

Δεκέμβριος 2008

ΑΣ ΔΩΘΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετά από ώριμη σκέψη αλλήα και δισταγμό αποφασίσαμε να εκφέρουμε άποψη για τα όσα συμβαίνουν στο νησί μας.

Πιστεύοντας πως εκπροσωπούμε την πλειονότητα της νεολαίας και όχι μόνο, παραθέτουμε τα εξής προβλήματα:

- Το κυριότερο θεωρούμε πως είναι το πρόβλημα της αποχέτευσης, η οποία είναι ανύπαρκτη. Που είναι ο βιολογικός καθαρισμός;

- Η καταστροφή συνεχίζεται με ποικίλους τρόπους, όπως η ολέθρια αποκοπή των αμμοθόφων και των κέδρων από τις πανέμορφες παραλίες μας. Είναι λάθος μας να επιτρέπουμε κάτι τέτοιο.

- Συνεχίζοντας βλέπουμε πως έχει ξεκινήσει να πέφτει δρόμος στις τούμπες, που όλοι γνωρίζουμε (δήθεν περιφερειακός) χωρίς καν να έχει γίνει η απαραίτητη ασφαλιστική των οικοπέδων που υπάρχουν στην περιοχή από τους ιδιώτες (αν υπάρχουν).

- Επίσης, Ζητήσαμε να γίνει το γήπεδο και έγινε. Το θέμα είναι αν πληρεί τις προδιαγραφές που αρμόζει; Όπως γνωρίζουμε αθλητισμός δεν είναι μόνο το ποδόσφαιρο.

- Το λιμάνι, που είναι από τους σημαντικότερους πόρους των πολιτών του νησιού. Βλέπουμε πως κοντεύει να καταρρεύσει και αν γίνει αυτό τα προβλήματα θα γίνουν ακόμα μεγαλύτερα. Για το λιμάνι ούτε λόγος.

- Επίσης, το καρνάγιο, που μένει ανεκμετάλλευτο για πολλή χρόνια και δεν ενδιαφέρεται κανείς να το αξιοποιήσει και να το μετατρέψει, σ' ένα σωστό χώρο για την επισκευή των καϊκιών (όσο και αν φαίνεται εξωπραγματικά υπάρχει τρόπος να υλοποιηθεί).

- Η ποιότητα των δρόμων, που υποτίθεται πως υπάρχουν μελέτες γι' αυτούς. Μην ξεχνάμε πως το χειμώνα πλημμυρίζουμε (άρα ούτε αντιπλημμυρικός σχεδιασμός στους δρόμους).

- Άλλο πρόβλημα είναι το πόσιμο νερό. Νερό έχουμε και νερό δεν πίνουμε, σίγουρα υπάρχει κάποια λύση και γι' αυτό.

- Η εύκολη πρόσβαση στο νησί χειμώνα - καλοκαίρι για ευνόητους λόγους (υγεία, παιδεία, διασκέδαση κ.α.). Ίσως η λύση για όλα τα παραπάνω που παραθέτουμε είναι μια γέφυρα; Όπου με την κατάλληλη μελέτη πάντα, δεν θα υπάρχει κανένα πρόβλημα για την διέλευση των καϊκιών (όσο και αν φαίνεται εξωπραγματικό υπάρχει τρόπος να υλοποιηθεί).

Κακά τα ψέματα ζούμε από τον τουρισμό και την αλιεία, έτσι πρέπει να επιδιώκουμε όσο το δυνατόν καλύτερες βάσεις (πάρκιν, καθαριότητα, ΑΤΜ, πυροσβεστική, αστυνομία, κ.ο.κ.).

Παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλαφονησιωτών είναι ανενημέρωτοι για καίρια θέματα από τους κοινοτικούς "ΑΡΧΟΝΤΕΣ" (προγενέστερους και υπάρχοντες). Δεν καταγγέλλουμε καταστάσεις, απλά τις ζούμε και θέλουμε να ευαισθητοποιήσουμε τους πολίτες.

Τελειώνοντας θέλουμε να επισημάνουμε πως όλα αυτά δεν θα γίνουν ποτέ αν δεν δραστηριοποιηθούμε, όλο το κοινό σύνολο. Ας ανοίξουμε τα μάτια λοιπόν και μην μένουμε άπραγοι σε θέματα που αφορούν τον τόπο μας και συνεπώς εμάς. Ήρθε η ώρα να αγαπήσουμε τον τόπο μας και να μην τον εκμεταλλευόμαστε μόνο.

Υ.Γ. Καιρός είναι το πρόσωπο της εφημερίδας να διαφοροποιηθεί ως προς το περιεχόμενό της.

Με σεβασμό προς το νησί μας

Δημοπούλιου Κυριακούλα - Σκαθκόγιαννη Σούλα - Ανδρεσάκη Κυριακούλα

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τζώρτζη Ανωμήτηρ

"Ένας Άνθρωπος Σκιστός" - Έκδοση της εφημερίδας "ΤΑ ΒΑΤΙΚΑ"

Μια νέα πρωτοβουλία με πολιτιστικό ενδιαφέρον εγκαινιάζει με την έκδοση του αφηγηματικού τόμου του Τζώρτζη Ανωμήτηρ "Ένας Άνθρωπος Σκιστός", η εφημερίδα "ΤΑ ΒΑΤΙΚΑ".

Με το εκδοτικό αυτό διάβημα η εφημερίδα, που έχει έδρα την Νεάπολη Βοιών Λακωνίας και κυκλοφορεί 20 χρόνια, προχωρεί σ' έναν ευέλικο σχεδιασμό που στόχο έχει να παρουσιάσει, σε αυτοτελείς εκδόσεις, έργα αφηγηματικού, λαογραφικού, ιστορικού γλωσσολογικού περιεχομένου που θα υπογράφουν Βατικιώτες, συγγραφείς, μελετητές και ερευνητές.

Πρώτο έργο αυτής της σειράς είναι η έκδοση του αφηγηματικού τόμου του Τζώρτζη Ανωμήτηρ "Ένας Άνθρωπος Σκιστός". Σε εξαιρετικά φροντισμένη έκδοση, που κοσμείται με χαρκατικά στα εξώφυλλα και τις εσωτερικές σελίδες φιλοτεχνημένα από τη Βάσω Ψαράκη, το βιβλίο του Τζώρτζη Ανωμήτηρ συνιστά ένα απολαυστικό ανάγνωσμα. Μια κοινωνική τοιχογραφία των Βατίκων του χθες με αναφορά σε πρόσωπα, περιστατικά, με πλούσια κοιτάσματα ντοπιολαλιάς, που διανθίζουν τα κείμενα και για τα οποία ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης θα έχει την χαρά να εντυπώσει στο πλούσιο γλωσσάριο του συγγραφέα. Του Τζώρτζη Ανωμήτηρ που συστηματικά και μέσα από τα δημοσιογραφικά του κείμενα - ξεπερνούν ήδη τα 300 - συστηματικά συγκεντρώνει και καταγράφει το γλωσσικό πλούτο της περιοχής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΠΙΛΛΙΝΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ "ΤΑ ΒΑΤΙΚΑ"

Πληροφορίες: 2734022970 - 27340 23092, e-mail: batic@otenet.gr

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΕΦΤΑΣΑ ΛΩ.....!

Σε προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας Ε, διάβασα.

Μαρία Δεληγιαννίδη, πως ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές, και είναι κόρη του Λάζαρου, και της Ευφροσύνης. Αμέσως η μυαλοθήκη έψαξε και ξετρύπωσε το ντουλάπι που είναι καταγεγραμμένα τα ιστορικά των παππούδων, Σπύρου Κωστούλη, και Σταύρου Δεληγιαννίδη ή Σταυράκη. Αλήθεια. Μέγα το μυστήριο της ανθρώπινης μνήμης, και όχι μόνο, αλλή και ολόκληρου του ανθρώπινου μηχανισμού, ο οποίος λειτουργεί χωρίς εξωτερική βοήθεια, αλλή με δική του εσωτερική πρωτοβουλία. Αφού ευχρηστώ και εγώ με τη σειρά μου στη Μαρία, - αλλή και σε όλα τα παιδιά - καλή σταδιοδρομία, θ' αναφερθώ στο πατέρα του Λάζαρου και παππού της Μαρίας, του αείμνηστου Σταυράκη, που με αυτό το όνομα τον θυμηθήκαμε και θυμόμαστε σαν παιδιά, και που τον βλέπαμε να γυροφέρνει τις γειτονιές και να διαλαλεί το εμπόρευμα του φωνάζοντας. Έφτασα Λώ.....! Ο Σταυράκης γεννημένος γύρω στα 1910. Ήταν πρόσφυγα. Έμενε στο Πειραιά, και συγκεκριμένα στην Δραπετσώνα. Είχε τρεις γιους. Με την οικογένειά του, είχε έρθει ελάχιστα φορές. Ο Σταυράκης ήρθε στο χωριό μετά τη κατοχή. Φτάνοντας στη πούντα με το μπόγγο στην πλάτη, τον πρώτο άνθρωπο που γνώρισε και ζήτησε πληροφορίες για το χωριό, ήταν ο μετέπειτα συμπεθέρος του Σπύρος Κωστούλης. Ήρθε το σκαλιέρι, πελάγωμα - τότε δεν υπήρχε υπόστεγο - και στο χωριό. Ο Σπύρος τον πήγε κατ' ευθείαν στο καφεντοβαρνάκι το δικό τους. Αφού τον περιποιήθηκε η θεία Φροσύνη, του έδωσαν και κρεβάτι, όχι μόνο να περάσει τη βραδιά, αλλή για πολύ καιρό όταν ερχόταν στο χωριό, να μείνει εκεί.

Αρχικά ο Σταυράκης είχε το εμπόρευμα του κατάστημα στη Νεάπολη, λίγο πιο πάνω από το φαρμακείο του Τσαλαβούτα. Δίπλα ήταν κάποιο μοδιστράδικο της Ζαχαρούλης. Στο μοδιστράδικο πηγαίνανε κορίτσια και απ' τα γύρω χωριά, και μάθαιναν τη μοδιστρική.

Θυμάμαι είχε έρθει μια κοπέλα απ' τα έξω χωριά, πολύ ωραία, και με δύο κατάμαυρες κοτσίδες. Αυτόν τον δρόμο, τον είχαμε ισοπεδώσει με το Σπύρο. Τώρα που γράφω αυτά, ήλω στον εαυτό μου. Βρε παληόγερρε τι είναι αυτά που γράφεις. Γέρασες και μυαλό δεν έβαλεις. Όπου γειτονιά με ποδόγυρο, δεν την ξεχνάς. Εκεί στο εμπόρευμα βλέπαμε το Σταυράκη, αλλή να εξυπηρετεί κανέναν πελάτη, και αλλή να στέκει στη πόρτα. Σαν άνθρωπος έξυπνος και μπασμένος στο εμπόριο, δεν περιορίστηκε μόνο στο μαγαζί που είχε στη Νεάπολη, αλλή έπαιρνε σβάρνα και όλα τα γύρω χωριά. Σε κάθε χωριό έκανε και κάποια κουμπάρια, για νάχει κάποιους ανθρώπους να πηγαίνει. Φόρτωνε ένα σταχτί γαϊδουράκι που είχε το εμπόρευμα, και σβάρνα τα χωριά. Το γαϊδουράκι φορτωμένο μέχρι τα μπούνια, αλλή και πολλές φορές κι ο ίδιος είχε κάτι στον ώμο του. Έτσι τον βλέπαμε τα Σαββατοκύριακα που πηγαίνοερχόμαστε Νεάπολη χωριό.

Αρχισε πρωί - πρωί από Δερματιάνικα, ξεφόρτωνε, μαζευόταν ο κόσμος, ψώνιζε, φόρτωμα πάλη, και στο αλλή χωριό. Ήταν σαν το Μυρτιδιώτισσα, που έπιανε όλα τα λιμάνια. Αρχιζε από κυπαρίσσι, μέχρι και όλα τα Μανιατοχώρια. Τελευταίος σταθμός ήταν το Λαφονήσι, αλλή είχε βραδιάσει πια. Όταν ήταν χειμώνας, έμπασε το γαϊδουράκι μέσα με το σκαλιέρι. Βγαίνοντας στο κεφαλόσκαλο αφεντικό και βοηθός, δίνανε το παρών. Το αφεντικό φώναζε έφτασα Λώ.....! Και ο βοηθός χαιρετούσε γκαρίζοντας και πισωβομβαρδί-

Σταύρος Δεληγιαννίδης ή Σταυράκης, Πέθανε το 1996, 86 χρονών.

ζοντας.

Στα χρόνια που τον θυμήθηκα εγώ, έμενε στη θεία μου τη Φωφώ. Ο Σταυράκης είχε κουμπάρει με κάποιον αδελφό της στα Τσεγκιάνικα, και έτσι γνωρίστηκε καλύτερα με την οικογένεια του μπάρμπα μου. Το γαϊδουράκι τον έδενε στο ξέσκεπο σπίτι που ήλεγανε του Μανάκα, και ήταν στη θέση που είναι σήμερα το καφενείο του Παναγιώτη (Μπέα). Την αλλή μέρα το πρωί, ζαλώνονταν όλο το εμπόρευμα ο Σταυράκης, και τσάρκα στις γειτονιές. Το ακριβό και καλό εμπόρευμα, ήταν μέσα στο μεγάλο μπόγγο, και τον ζαλώνονταν στον αριστερό του ώμο, και μια στίβα από πολύχρωμους αθλατζάδες και τρίβια.

Η στίβα δεμένη με ένα άσπρο σχοινάκι, και ο πήχης περασμένος μέσα φορτωμένος στο δεξιό του ώμο. Πάντα κυκλοφορούσε με σακάκι, και τραγιόσκα λίγο στραβά.

Ένας από τους κυριώτερους σταθμούς, ήταν η γειτονιά των Τρουλιάνων. Μοδίστρες βλήψεις, η Νίτσα και η μάνα της η Τρουλοκαλλιή. Έτσι γυρόφερνε όλο το χωριό, και κάθε στάση που έκανε με το ξεφόρτωμα, να φωνάζει. Έφτασα Λώ.....! Εκείνη την εποχή οι έμποροι είχαν τη πέρασή τους. Το έτοιμο δεν υπήρχε. Όλα τα κορίτσια ήταν απαραίτητο να μάθουν τη μοδιστρική. Η αείμνηστη κρητικιά μάθαινε τα κορίτσια τη μοδιστρική, και μετά αγόραζαν τις μηχανές ΣΙΓΓΕΡ από το Γκούβερν, και σαν παντρευόντουσαν, έτοιμες νοικοκυρές. Σήμερα στα περισσότερα σπίτια, οι μηχανές ραψίματος είναι αντίκες. Τα σημερινά κορίτσια, είναι ζήτημα να ράβουν κανένα κουμπί. Τώρα που προχωρώ, θυμήθηκα πως μοδίστρες ήταν η Μαστίχνα, και Κριαράκενα. Εμείς οι πιτσιρικάδες πολλές φορές τον παρακολουθούσαμε, και βλέπαμε πως δούλευε. Περισσότερο από περιέργεια. Όταν μετρούσε κάποιο κομμάτι, το δίπλωνε, έβγαζε ένα μικρό ψαλίδι που είχε στη τσέπη, μόλις άρχιζε να κόβει, έλεγε. Με γειάσας. Τόκοβε και τόδινε. Έδινε η νοικοκυρά κάτι σαν προκαταβολή, και τα υπόλοιπα στο δευτεράκι. Σε κείνο το δευτεράκι, ήταν γραμμένο όλο το χωριό. Έτσι πάντα δούλευε. Όλα τα κορίτσια του χωριού που παντρευόντουσαν, τα περισσότερα προικιά τους, τάπαιρναν από το Σταυράκη. Σε κάθε κορίτσι που παντρευόταν, θάδινε και κάποιο δώρο. Και πριν ξεχάσω μια ηεπτομέρεια, θυμάμαι κάποια φορά είχε σταματήσει ο Σταυράκης έξω από το σπίτι της συμπεθέρας μου της Λαμρογιώργενας. Με φώναζε η μάνα μου, και είπε του Σταυράκη. Κουμπάρε, - τότε όταν κάποιος είχε κουμπάρει, όλο το σόι ήταν κουμπάροι - θέλω να φτιάσω του παιδιού μου δύο σβάρκα, πόσο ύψος χρειάζομαι. Αφού με κοίταξε, έκοψε ένα κομμάτι πολύχρωμο αθλατζά, και γραμμή Μαστίχνα. Χαρά ε-

γώ. Όταν το φόρεσα, νόμισα ότι έγινα άντρας.

Ήταν πολύ σοβαρός και έμπιστος άνθρωπος. Ποτέ δεν τον άκουσες να πει για κάποια ότι του χρωστούσε. Πολλές φορές καμιά γυναίκα που ήθελε ν' αγοράσει κανένα εσώρουχο, πήγαινε μέσα στο σπίτι. Ντρεπόντουσαν να βλέπουν αλλήλοι. Και σήμερα ιδίως η νεοπαία, θεωρείται καθυστερημένη αν δεν τάχει όλα ελεύθερα. Πως αλλήλζουν οι καιροί. Έτσι περνούσαν τα χρόνια. Ύστερα κουμπάρει με το Φαρδή βαφτιζώντας το Νίκο, που πήρε το μονόδρομο γύρω το 1968. Σιγά - σιγά τον εγκατέλειψαν οι δυνάμεις, και νοίκιασε κάποιο δωμάτιο στο κατώ του Λάμπρου του Παλεθρομπτσάκου, και έτσι έμενε στο χωριό χρόνο γύρισμα.

Η οικογένειά του, έμενε στο Πειραιά. Πολλές φορές τον θυμάμαι τις Απόκρες που μαζευόμαστε στο μαρμαπαντώνη, και το γληντούσαμε. Ήταν καθαμπουριτζής, και εύθυμος τύπος, στην παρέα. Ήταν πολύ ηθικός άνθρωπος. Ποτέ δεν είχε δώσει το δικαίωμα να τον σχολιάσουν. Τώρα που γράφω αυτά τα λίγα γύρω από τη ζωή και την εργασία του, ξεπροβάλλει μπροστά μου η εικόνα του. Το ανάστημά του μέτριο, όταν βιάζε έγερνε λίγο αριστερά, με το σακάκι, τη τραγιόσκα λίγο στραβά, και τα μεγάλα βοηθητικά του γυαλιά. Αλλή, όπως γράφω και σε άλλες εκδόσεις της Ε, ότι το χρόνο δεν τον σταματάει κανείς, και έρχεται η φθορά. Και έτσι, ο αείμνηστος Σταυράκης το 1973, εγκαταλείπει το Λαφονήσι, και έτσι κλείνει και το κατώ του Φαρδή που είχε ανοίξει για μεγαλύτερη ευρυχωρία.

Κλείστηκε στο σπίτι του και στους δικούς του στο Πειραιά, και τον Οκτώβρη του 1996, μετανάστευσε για τον αλλή κόσμο, σε ηλικία 86 χρονών. Αυτά ήρθαν στο νου μου βλέποντας τη φωτογραφία της εγγονής του Μαρίας, η οποία μισή είναι Λαφονησιώτισσα. Και έτσι όλοι μας, περνάμε από τη μια ζωή του πάνω κόσμου, στην αλλή ζωή του κάτω κόσμου, - όπως μάθαμε - , αφήνοντας κάποια ιστορία στο πέρασμά μας.

Υ.Γ. Ο Σταυράκης σαν πρόσφυγας που ήταν, ήξερε πολύ καλά τα τουρκικά. Και κάποια εποχή, τα τουρκικά χρειάστηκαν. Να πως έγινε. Ήταν ένα χειμωνιάτικο βράδυ, και ο βοριάς στις δόξες του. Τα καράβια είχαν αγκυροβολήσει στο κόρφο. Ήταν δύο τουρκικά καράβια, και κάποιος από το πλήρωμα του ενός, ήθελε να πάει στον αλλή. Μπήκε σε κάποιο βαρκάκι, αλλή ο καιρός φρέσκος, τον πήγε στα βράχια μετά τη σπηλιόσα. Βγήκε έξω, και τράβηξε για το χωριό. Τον μυρίστηκαν τα σκυλιά, και του ρίχτηκαν. Αυτός φοβήθηκε και σκαρφάλωσε σε κάποια ελιά και άρχισε τις φωνές. Είχε σουρουπώσει εν τω μεταξύ. Τον άκουσε ο Λάμπης ο Παλεθρομπτσάκος, και πήγε κατακεί. Τον βρήκε σκαρφαλωμένο. Κατάλαβε ο Λάμπης ότι ήταν Τούρκος, θυμήθηκε το Σταυράκι, και τον πήγε στο μαρμαπαντώνη, ήρθε ο Σταυράκης, το κουβεντιάσανε, είπε τι έγινε. Ειδοποίησαν το Λιμεναρχείο, και την αλλή μέρα με το Μιχάλη Νεάπολη, Λιμεναρχείο, και πήγε ο άνθρωπος στο καράβι που είχαν ανησυχήσει. Το βαρκάκι για πολύ καιρό, ήταν πεταμένο στο καραντρέα.

Μοδίστρα που έραβε στο χωριό, ήταν και η Τρικαλιώτικα.

Το θυμάσαι Λάμπη; Ήταν μετά το 1965.
ΤΖ. Π.

ΜΕΣΣΑΟΠΩΔΑΒΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

"ΤΟ ΣΤΕΚΙ,,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ

Μαρίας Κισσική 40 Τηλ. 210 4001277
Κερκεσίνη Κωμ. 6976680661

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΘΥΜΑΡΙΣΙΟ ΜΕΛΙ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ
ΤΗΛ.: 6977061692

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΟΥ
ΑΓΧΙΑΛΟΥ 232 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 210 46 13 515 -
ΚΙΝ. 6978.044477 ΟΙΚΙΑ 210 4623041

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

- ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΨΥΧΤΙΚΟ ΘΑΛΑΜΟ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
- ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΣΤΕΦΑΝΑ - ΣΤΟΛΙΣΜΟΥΣ ΟΙ ΑΠΟΡΟΙ ΔΩΡΕΑΝ

Κοινωνικά Κοινωνικά

ΠΕΝΘΗ

"Έφυγε" από τη ζωή στις 6 Ιανουαρίου 2009 ο **Παναγιώτης Μιχαήλ Ψαρομμάτης**

Ο μοναδικός αυτός άνθρωπος, που προσέφερε τόσα στην Ελαφόνησο, όλη του τη ζωή πορεύθηκε με γνώμονα την αγάπη, την προσφορά, τη σεμνότητα, την ταπεινότητα και τις αρχές της Εκκλησίας και της οικογένειας. Ο Παναγιώτης Ψαρομμάτης, με τη σύζυγό του Μαρία, δημιούργησε μια ξεχωριστή και πολυπληθή οικογένεια, για την οποία μάλιστα, βραβεύθηκε και από τον ύψιστο πολιτειακό άρχοντα της χώρας, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ.κ. Κάρολο Παπούλια.

Η νεκρόσημη ακολουθία τελέσθη στην εκκλησία Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου, στο Κάτω Νησί Ελαφονήσου, παρουσία και των 14 παιδιών του με τους συζύγους

τους, των δεκάδων εγγονιών και δι-σεγγόνων του. Αρκετοί εκ των οποίων ταξίδεψαν από την Αμερική για να πούνε το "τελευταίο αντίο", στον πολυαγαπημένο τους μπαμπά και παππού. Παρόντες στην νεκρόσημη ακολουθία, αλλά και στην κηδεία που ακολούθησε στο Νεκροταφείο του Αϊ Γιάννη, ήταν εκατοντάδες φίλοι και γνωστοί της οικογένειας, που έφτασαν στο νησί από τον Πειραιά, την Αθήνα, τη Μάνη και όλη την Πελοπόννησο. Μεταξύ άλλων, για το "τελευταίο αντίο" στην εκκλησία βρέθηκαν ο Νομάρχης Λακωνίας Κ. Φούρκας, ο π. Βουλευτής Α. Δαβάκης, ο π. Γ.Γ. ΥΠΕΧΩΔΕ Δ. Σαράφογλου και πλήθος ακόμα Δημοτικών και Νομαρχιακών Συμβούλων, καθώς και τοπικών παραγόντων.

Το 40ημερο μνημόσυνο θα τελεστεί το Σάββατο 14 Φεβρουαρίου, στις 10:00 το πρωί στον Ιερό Ναό Αγ. Ειρήνης Χρυσοβαλάντου, στο Κάτω Νησί Ελαφονήσου.

ΕΠΙΚΕΙΔΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ Χ. ΛΙΑΡΟΥ

Αγαπητέ θείε Παναγί,

Έφυγες από κοντά μας, έφυγες από αυτήν την πρόσκαιρη ζωή, αλλά πάντα θα παραμείνεις στην καρδιά, στην ψυχή και στη σκέψη μας.

Από μικρό παιδί και μέχρι που έκλεισες τα μάτια σου για το ταξίδι των αγγέλων, προσπάθησες, και μάλιστα προσπάθησες ακούραστα με όλες σου τις δυνάμεις και σε χρόνια δύσκολα, για ένα νησί που για την τότε εποχή ήταν ελάχιστα γνωστό, αλλά και πολύ απομονωμένο.

Δούλεψες ακατάπαυστα χωρίς φαναρισμούς και τυμπανοκρουσίες, χωρίς επίδειξη και προβολή. Προσέφερες από όλα τα πόστα, από όπου μπορούσες, από όπου κι αν σου ζητήθηκε.

Βοήθησες το Ελαφονήσι μας που πάντα γι' αυτό μιλούσες, και πάντα το είχες στην ψυχή και την καρδιά σου και πρώτη προτεραιότητα, μαζί με την οικογένειά σου.

Για το Ελαφονήσι μας εκτός από την προσφορά της καθημερινότητας, συμμετείχες ενεργά καθότι επί πολλά χρόνια ασχολήθηκες με τα κοινά και μάλιστα κανένας δε θα ξεχάσει την Άνοιξη του 1949 που καβάλα στο άλογο έφερες την χαρμόσυνη είδηση για το αυτοδιοίκητο της Ελαφονήσου μας που παραμένει μέχρι και σήμερα Κοινότητα με πρωτοβουλία δική σου και όλων των συγχωριανών σου. Αλλά και τα χρόνια που έλειψες από την Ελαφόνησο, ποτέ δεν ξέχασες το νησί μας κι αυτό αποδεικνύει η προσφορά σου στα δρώμενα του τόπου μας.

Περισσότερα δεν θέλω να αναφέρω για την προσφορά σου και το έργο σου, διότι αυτό θα το κρίνουν οι συντοπίτες και οι συγχωριανοί μας, που οι περισσότεροι έχουν αναγνωρίσει το έργο σου και μελλοντικά θα το αναγνωρίσουν ακόμη περισσότερο.

Δεν θα αναφερθώ περισσότερο στο έργο σου διότι δούλευες αθόρυβα, ταπεινά, αλλά προπαντός αποτελεσματικά.

Για τον θείο Παναγί άνθρωπο-φιλάνθρωπο, πάλι δεν χρειάζονται πολλά, διότι ήταν ο άνθρωπος με το χαμόγελο στα χείλη, τη φωτεινότητα στο πρόσωπο, με τη βοήθεια στους συνανθρώπους του και με τον καλό λόγο για τον καθένα μας. Συμβούλευε εκεί που μπορούσε και πάντοτε αν του ζητούσες τη συμβουλή του στην έδινε βγαλμένη μέσα από τον αδαμάντινο χαρακτήρα του, την αξιοπρέπειά του και την πείρα της ζωής του.

Σ' αυτό το αποχαιρετιστήριο ταξίδι σου, που σήμερα όλοι βρισκόμαστε, θα ήταν παράλειψη μου να μην αναφερθώ στην οικογένειά σου και ειδικότερα στην αγαπημένη σύντροφο της ζωής σου, τη θειά-Μαρία, στα παιδιά σου, εγγόνια σου και δισέγγονά σου που τα γαλούχησες και τα μεγάλωσες με όλες τις αρετές και με όλα εκείνα τα εφόδια και τα θετικά στοιχεία που χρειάζονται στην ανατροφή και στην πορεία της ζωής κάθε νέου ανθρώπου.

Αιωνία σου η μνήμη στη δεξιά γειτονιά του Μεγαλοδύναμου και Παντοδύναμου Θεού μας.

Κουράγιο στην αξιολάτρευτη σύζυγό σου, στα αγαπημένα σου παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα που λάτρευες, υπεραγαπούσες και καμάρωνες.

Ποτέ δε θα σε ξεχάσουμε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ευρώ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ	
Ειρήνη Λαοποδη	50
Σκαλκογιάννη Χαρ. του Νικ.	60
Εις μνήμη Παν. Ψαρομμάτη	100
Πρινέα Άννα	20
Κουράκος Στέλιος	20

Ενισχύστε οικονομικά
το Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται.

Όλα τα μέλη του Συλλόγου
να στείλουν

τις σωστές διευθύνσεις τους
στο Fax 210 4532911

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

1. Οικόπεδο 88 τ.μ. εντός οικισμού στη θέση Κοντογόνη άρτιο και οικοδομήσιμο πίσω από ταβέρνα. **ΑΝΤΩΝΗΣ 90.000 ευρώ**
2. Οικόπεδο 420 τ.μ. εντός οικισμού πάνω στο δρόμο προς Παναγίτσα, περιφραγμένο και με παροχή νερού. Άρτιο και οικοδομήσιμο. **Τιμή 250.000 ευρώ.**
3. Οικόπεδο 320 τ.μ. εκτός οικισμού στα όρια του οικισμού Κατωδρομα του Περιφερειακού πάνω σε δρόμο. **Τιμή 70.000**
4. Αγροτεμάχιο 4.600 τ.μ. στη θέση ΜΠΟΥΡΟΥ πάνω στο δρόμο και με πανοραμική θέα.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ και μόνο για τα τέσσερα μαζί 380.000 ευρώ.
ΤΗΛ. 697 18 99 154

Ο Μπάρμπα Παναγής

Σαν αητός πέτα ψηλά και έχει περίσσια χάρη και σαν στο δρόμο περπατά μοιάζει σαν παλικάρι

Τον εβοήθησε ο Θεός πολλά παιδιά να κάνει και ο Χριστός τον δίδαξε απ' την ζωή μη χάνει.

Στην πίστη είν' αγέρωχος τιμά τα ιδανικά του και πάντα έχει πλάι του την οικογένειά του

Τον κόσμο όλον αγαπά και πάντα τους βοηθάει και την γλυκιά του σύντροφο πολύ την συμπονάει.

Με την γλυκιά του την μορφή και τον καλό του λόγο στον κάθε έναν από μας διώχνει τον κάθε φόβο.

Όσο για μένα δεν ξεχνώ το πόσο είχε βοηθήσει γι' αυτό και εγώ του εύχομαι πολλά χρόνια να ζήσει

Το πόσο με βοήθησε την ώρα που γεννούσα την Παναγιά εκάλεσε για με παρηγορούσαν

Και η Παναγιά βοήθησε μη χάσω το παιδί μου και ευγνώμον θα είμαι πάντοτε για όλη τη ζωή μου.

Ένα αντίο θα σου πω μέσα απ' την καρδιά να μπεις μέσ' τον Παράδεισο και εκεί να συριανάς.

Και εμείς θα σε θυμόμαστε μες απ' την προσευχή μας και δεν θα σε ξεχάσουμε για όλη τη ζωή μας

Με σεβασμό και εκτίμηση
Μαρίτσα Σκαλκογιαννη

Η Ελίζα Γεωργουδή πήρε το πτυχίο της Ελληνικής Φιλολογίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Η Ελίζα είναι κόρη του συμπατριώτη μας οδοντίατρου Κυριάκου Γεωργουδή και εγγονή του Παντελή Γεωργουδή (Παπακουλάκου) και της δασκάλας Ευαγγελίας Γεωργουδή.

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΧΑΜΕΝΑ

ΟΝΕΙΡΑ

Αρχίζω αυτό το κομμάτι που θα διαβάσετε, με τις ηέξεις, ότι το χρόνο δεν τον σταματάει κανείς.

Μα κανείς. Όταν και να συμβαίνει γύρω μας, ο χρόνος εξακολουθεί να δουλεύει, και να βαδίζει πάντα μπρος. Ο χρόνος χωρίζει τον άνθρωπο σε στάδια. Γεννιέσαι, μεγαλώνεις, φτιάχνεις τη ζωή σαν - επαγγελματικά, κάνεις οικογένεια, και αφού φτάσεις κάπου, ο χρόνος σιγά - σιγά θα σου φέρει το φθορά, που να μην μπορείς πια να προσφέρεις, και να περιμένεις το μοιραίο. Αυτός είναι ο νόμος της ζωής. Αυτά σκέπτομαι στη μακρινή και ξένη χώρα που ζω. Καθώς τα χρόνια πέρασαν, και οι δυνάμεις αρχίζουν να εγκαταλείπουν το σώμα, μη μπορώντας πια να προσφέρουν αυτά που πρέπει, βγαίνεις στην άκρη σου, και συνεχίζουν αλλήλοι εκεί όπου σταμάτησες εσύ, πιο νέοι, πιο δυνατοί. Και έτσι, παροπλίζεσαι, και ζεις σύμφωνα με ότι μπορείς για να ξεγελάς τις κενές ώρες σου. Αυτά σκέπτομαι πολλές φορές που κατεβαίνω στο λιμάνι να κάνω καμιά βόλτα να περάσει η ώρα. Η μνήμη με γυρίζει πολύ πίσω, τότε που στα ίδια μέρη περπατούσα νέος, μαυρομάλλης, λεβεντόκορμος. Τότε που βγαίναμε από το καράβι, ό,τι ώρα και νάταν, όση δουλειά και νάχαμε κάνει, τίποτα δεν μας κώλωνε. Τώρα όπως γράφω και στην αρχή, ο χρόνος άρχισε να δουλεύει στη φθορά. Μπήκα κι εγώ στο κύκλο των βδομητάρηδων. Αρκετές φορές στη βόλτα μου, έβλεπα ένα γεροντάκι καθισμένο λίγα μέτρα πιο μακριά μου, με το ναυτικό του κασκετάκι, το άσπρο του μουστάκι, να καπνίζει, και να κοιτάζει κάπου μακριά. Τον περιεργαζόμουν καθισμένο, και δεν ήμουν σίγουρος αν ήταν Έλληνας ή Ιταλός. Ήθελα πολύ να τον πλησιάσω, και να τον πιάσω συζήτηση, αλλήλ ο τρόπος που κοιτούσε στο άπειρο, δεν έδινε περιθώρια για να πάρεις το θάρρος να τον πλησιάσεις. Αλλήλ, είμαι από εκείνους που δεν το βάζουν κάτω. Τον έβλεπα περισσότερο τις απογευματινές ώρες. Ώσπου κάποια μέρα, πέρασα από μπροστά του και τον καθημέρισα. GOOD MORNING (Καλημέρα). Σήκωσε τα μάτια του, κάτι ψιθύρισε και συνέχισε να κοιτάζει στο βάθος της θάλασσας. Πάντα καθόταν στην ίδια θέση, στο παγκάκι κοντά στην ακρογιαλιά. Άρχισα σιγά - σιγά να καταλαβαίνω και να αισθάνομαι ότι ο άνθρωπος αυτός ήταν δικός μας, δική μας φυλή. Με το κασκετάκι και το άσπρο του μουστάκι,

πρόδιδε τη νησιώτικη καταγωγή του. Και μιαμέρα, πήρα την απόφαση να σταματήσω, και τον ρώτησα αν είναι Έλληνας. Σήκωσε το βλέμμα του, και μου ήγει. Έλληνας είμαι, και μάλιστα Συμιακός. Έχεις ακουστά; Και βέβαια του ήέω, αφού ο πεθερός μου ήταν από εκεί.

Στο άκουσμα ότι ο πεθερός μου ήταν Συμιακός, έκανε χώρο στο παγκάκι, και μου ήγει. Κάθισε πατριωτάκι. Αφού πιάσαμε κουβέντα, Μιχάλης είναι τ' όνομά μου ήγει. Θα σου χει πει ο πεθερός σου ότι οι περισσότεροι Συμιακοί έχουν το όνομα του Πανομήτη. Και ενώ συζητούσαμε, εγώ το περιεργαζόμουν. Το πρόσωπό του, μου θύμισε το Κοκλιό από τη Νεάπολη, που ερχόταν με το κόκκινο τρεχαντήρι, είχε και το άμπουρο, έριχνε κανένα παραγάδι, ψάρευε με τη συρτή για καμιά λίπερη, και στις ταβέρνες να τα κουτσοπίνει. Στο τέλος πούλησε το τρεχαντήρι, και το πήρε ο Νίκος ο Παθεράκος. Ήθελε να γίνει ψαράς, αλλήλ δεν κράτησε πολύ. Τόσους κι αυτός στο μεγάλο τηγάκι. Ας είναι, ο μπάριμπα Μιχάλης άρχισε - αφού ξεθάρεψε, - να μου ήγει το ιστορικό του. Εμένα που με βλέπεις πατριωτάκι, ήμουνα ένας από τους καλύτερους βουτηχτάδες της Σύμης. Δύσκολη δουλειά, αλλήλ είχε χρήμα. Χτηπήθηκα όμως λίγο από τη μηχανή, και τ' απάρτησα, για να μην αφήσω το τομάρι μου στα βάρη της Αφρικής. Μετά το 1950, έβγαλα τα χαρτιά μου, και έφυγα για την Αυστραλία. Κοντοστάθηκε και άναψε τσιγάρο. Αφού με κοίταξε στα μάτια, μου ήγει. Δούληψα σκληρά, πολλή δουλειές.

Ήθελα να κάνω χρήματα, και να γυρίσω στη Σύμη. Το τσιγάρο τούκαψε τα δάχτυλα, και το πέταξε. Η μοίρα μου τάφερε ανάποδα. Οικογένεια δεν έκανα, για να μπορώ να φύγω όποτε ήθελα. Αλλήλ γιατί να σε κουράζω με τα δικά μου βάσανα; Σηκώθηκε. Γεια σου πατριωτάκι, και τράβηξε. Τον παρακολούθησα με τη ματιά μου, μέχρι που πήρε το τραμ. Πού πήγαινε, δεν ξέρω. Εγώ ήθελα να μάθω περισσό-

τερα γι' αυτόν τον περίεργο άγνωστο, και λίγο γνωστό. Πέρασαν λίγες μέρες, και ο μπάριμπα Μιχάλης δεν φαινόταν. Ώσπου κάποια μέρα, τον είδα να κάθεται στο παγκάκι. Αφού τον χαιρέτησα, κάθισα δίπλα του. Με έχασες μου ήγει ε; Ναι του ήέω, σ' έχασα, και δεν ήξερα τι έγινες, τι να σου συμβαίνει. Είπα μου ήγει να μην ξανακατέβω εδώ. Αλλήλ δεν μπόρεσα, κάπου ήθελα να μιλήσω. Χρόνια στη μοναξιά, με τσάκισε, και έριξε το βλέμμα του μακριά στη θάλασσα. Δεν έχεις κανέναν εδώ μπάριμπα Μιχάλη; Έχω μου ήγει. Αλλήλ καλύτερα να μην είχα. Νόμιζα ότι είχαν την καρδιά του Μιχάλη. Αλλήλ πόσο γελιέται ο άνθρωπος. Είναι μεγάλη η ιστορία μου πατριωτάκι. Αλλήλ γιατί στα ήέω όλα αυτά. Είμαστε άγνωστοι και οι δύο. Δύο άνθρωποι, είναι δύο διαφορετικοί κόσμοι. Μπάριμπα Μιχάλη του ήέω, από αυτά τα ήγα που άκουσα, κατάλαβα πολλή. Κι εγώ ένας μετανάστης είμαι, που τη ξενιτιά δεν την πήγαινα με τίποτα. Στο άκουσμα αυτών των ηέξεων, κάρφωσε τη ματιά του πάνω μου.

Από τη πρώτη στιγμή που σε είδα μου ήγει, κάτι αισθανόμουν ότι τα ξένα χώματα δεν τα πάς. Ναυτικός και εγώ μπάριμπα Μιχάλη, για λίγο ήρθα, αλλήλ όπως βλέπεις, έγινα ασπρομάλλης, και ακόμα εδώ. Δύσκολα πατριωτάκι νάχεις δύο πατρίδες. Δεν έχεις καμιά. Εκείνη που τη θέλεις, δεν μπορείς να τα η χαρείς. Την αλλή που δεν θέλεις, δεν μπορείς να την αφήσεις. Έχεις παιδιά μου ήγει; Έχω. Αυτό είναι εκείνο που δεν μπορεί ο καθένας να την αφήσει. Αλλήλ παρατηρούσα ότι στις κουβέντες του ήταν πολύ κουμπωμένος. Σε βλέπω όση ώρα μιλάω, να με περιεργάζεσαι, και καταλαβαίνω ότι προβληματίζεσαι για μένα. Όχι του ήέω μπάριμπα Μιχάλη, αλλήλ θάθελα να ξέρω που έμενες, που μένεις τώρα. Μπορεί καμιά φορά, κάτι να χρειαστούμε. Το που μένω, δεν έχει σημασία. Υπάρχει κάποια γωνιά και για μένα, αλλήλ σημασία έχει αυτό που θα σου πω. Ήθελα να φύγω τόσο πολύ, αλλήλ η υγεία με πρόδωσε. Από τη μη-

χανή του σφουγγαροκάικου, γλύτωσα. Αλλήλ από τη μηχανή που είναι στο σώμα μας, δεν μπόρεσα να γλυτώσω, και καθηλώθηκα. Έχω βηματοδότη, και δεν μπορώ να ταξιδέψω, και έτσι δικάστηκα ν' αγναντεύω τη θάλασσα, και τα όνειρά μου να τα πάρω μαζί μου. Γι' αυτό, αν κάποτε έρθεις και δεν με βρεις σ' αυτό το παγκάκι, να θυμάσαι το μπάριμπα Μιχάλη που ερχόταν εδώ, και ζούσε με τα χαμένα του όνειρα αγναντεύοντας τη θάλασσα, που δεν μοιάζει με αυτή που ζημώθηκα, και μπήκε στο πετσί μου. Θα σου πω και κάτι ακόμα, που πρέπει να τόχεις στη ζωή σου πάνω απ' όλα. Είμαι πολύ μεγαλύτερός σου, και στο ήέω σαν συμβουλή. Ο άνθρωπος στη ζωή του, δεν τα βρίσκει όπως τα θέλει και τα ονειρεύεται. Ιδίως εμείς οι ξενιτεμένοι που αφήσαμε τον τόπο μας, τη πατρίδα για κάτι καλύτερο, που τις περισσότερες φορές δεν το βρήκαμε, αφού την αλλή πατρίδα δεν μπόρεσαμε να την κάνουμε δική μας. Δεν έχει σημασία ποιον, και τι βλέπουν τα μάτια μας γύρω. Αλλήλ, ποιον και τι αισθάνεται η καρδιά ότι είναι κοντά. Σίγουρα όμως, θα ζει πάντα μέσα μας και στις αναμνήσεις μας το φτωχό σπιτάκι που ζήσαμε, και το ιερό χώμα της πατρίδας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 8

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
Βαμβάτσικου Σπυριδούλα

Ελαφόνησος
τηλ: 27340 61390
Κιν: 6977. 016276

VALENTINO
Caffe

Κοιμησιόπολη 190, Πειραιάς
Τηλ. 210.4629922

ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

• ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
• ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Τηλ.: 6973 820 392

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Ο Σύλλογός μας στον Πειραιά, ο Σύλλογος των απανταχού Ελαφονησιωτών, έχει ιστορία δεν είναι χθεσινός. Αυτοί που τον ξεκίνησαν και επί χρόνια τον συνέχιζαν, αξίζουν συγχαρητηρίων. Ο Σύλλογός μας έχει σπουδαίο παρελθόν, έχει παρόν έχει και μέλλον. Και έχουμε υποχρέωση διατήρησης του Συλλόγου μας διότι μέσω αυτού και της εφημερίδας του εκφράζεται και διαδίδεται η Ελαφονησιώτικη ύπαρξη η φωνή του νησιού μας Πανελλαδικά και Παγκόσμια. Όποιος αδιαφορεί για το Σύλλογο και την Εφημερίδα του εναντιώνεται στην ύπαρξη του νησιού μας στον χάρτη της Ελλάδας. Είναι κρίμα γιατί ο Θεός μας έκαμε προνομιούχους όντες κάτοικοι αυτού του χαρισματικού νησιού.

Αυτό το νησί λοιπόν πρέπει μιας και το κατοικούμε εμείς, μιας και έχουμε περιουσίες σ' αυτό, από πάππου προς πάππου, μιας και έχουν επενδύσει σ' αυτό τόσοι και τόσοι και μάλιστα νέοι, μιας και όλοι έχουν συμφέρον να πηγαίνει μπροστά, είτε είμαστε συνταξιούχοι, ψαράδες, γεωργοί, οικοδόμοι, ξενοδόχοι, εστιάτορες κ.λπ., σ' αυτό το νησί λοιπόν πρέπει να δίνουμε παρουσία πολύ συχνά. Και η παρουσία μας αυτή πρέπει να γίνεται και μέσω του Συλλόγου και της Εφημερίδας μας.

Στις δύσκολες ημέρες που περνά όλη η ανθρωπότητα υπάρχει ανάγκη άμυνας. Η άμυνα όμως αυτή για την ύπαρξή μας γίνεται μόνον συλλογικά. Μόνο με την περιφρούρηση της μεταξύ μας ομόνοιας.

Πολύ κοντά μας υπάρχουν άσπονδοι εχθροί οι οποίοι έχουν κατά νουν όπως φαίνεται από πολλά συμβαίνοντα, να μας διαλύσουν.

Σοβαρά όπλα και άμυνα αν χρειαστεί και επίθεση σ' αυτούς είναι ο Σύλλογος και προ πάντων η εφημερίδα μας.

Ελάτε στο Σύλλογο - γράψτε τις απόψεις και ιδέες σας για κάθε θέμα στην εφημερίδα αμερόληπτα και βέβαια χωρίς σκοπιμότητες.

Του καθενός η άποψη όταν γίνεται εκτός πονηρού είναι πάρα πολύ χρήσιμη.

Χωρίς Σύλλογο, χωρίς εφημερίδα είμαστε περισσότερο ευάλωτοι στους οποιοσδήποτε που επιβουλεύονται το νησί μας.

Με ειλικρινείς προθέσεις, σοβαρότητα και σεβασμό αναφέρω όλα αυτά και καλώ όλους τους απανταχού Ελαφονησιώτες να συστρατευτούμε γιατί προβλέπω τσουνάμι στο νησί μας που στο διάβα του δεν θ' αφήσει όρθιο τίποτα.

Το ξανάχω γράψει, ομόνοια - αγάπη μεταξύ μας - συζήτηση, όχι στο εργοστάσιο σ' Α-

σπρούδια, όχι στις Ανεμογεννήτριες με τον τρόπο που κάποιοι θέλουν.

Ναι, στην αγάπη για το περιβάλλον, να στην τουριστική μας ανάπτυξη, όχι στο σακκίδιο που δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενό του. Ελάτε στο Σύλλογο, γράψτε στην εφημερίδα μας, ιδίως αυτοί που έχουν ικανότητα ώστε να παρουσιάζουμε Σύλλογο δυνατό, εφημερίδα για περισσότερους.

Εύγε στην Κέλυ του Κατσίμπη, για το άρθρο της για τις μέλισσες. Το θέμα είναι για περισσότερη συζήτηση, αφού το νησί μας προσφέρεται για μελισσοκομία και αφού τώρα τελευταία πολλοί συγχωριανοί μας ασχολούνται με αυτήν.

Ευχαριστώ για το χώρο που μου δίνει η εφημερίδα και γράφω, θα χαρώ πολύ να δω πολλές σελίδες γεμάτες από συμπατριώτες μας με αξιολογότερα θέματα, σε επόμενες εκδόσεις. Ευχαριστώ ολόκληρο το αναγνωστικό κοινό διαβεβαιώνοντας το ότι οι προθέσεις μου είναι η προάσπιση της ενότητας όλων των απανταχού Ελαφονησιωτών.

Γ. Μέντης
Παιλαιθράκος

ΟΧΙΑ - Ένας κίνδυνος για τον άνθρωπο για την κτηνοτροφία και ένα μεγάλο πρόβλημα για το νησί μας.

Η οχιά είναι γένος δηλητηριωδών φιδιών που ανήκει στην οικογένεια Βιπερίδες. Η οχιά ή αλλιώς έχιδνα είναι ένα τα πιο γνωστά είδη φιδιών που δημιουργούν τεράστια προβλήματα στην κτηνοτροφία μας αφού τσιμπούν διάφορα είδη ζώων και πτηνών και τα δηλητηριάζουν, επίσης μεγάλο κίνδυνο αποτελεί και για τον άνθρωπο αφού με το δηλητήριο του μπορεί να επιφέρει μέχρι και τον θάνατο,

Η οχιά έχει μακρύ και κυλινδρικό σώμα που τη βοηθά να έρπεται. Τα ενήλικα αρσενικά έχουν μήκος περίπου 60 cm, ενώ τα θηλυκά φτάνουν ως τα 53cm. Έχει αναφερθεί πως έχει βρεθεί η μεγαλύτερη οχιά που το μήκος της ήταν στα 80cm. Το κεφάλι της μοιάζει με αιχμή βέλους, είναι πεπλατυσμένο, μπροστά καταλήγει σε μυτερό άκρο και πίσω από τα μάτια φαρδαίνει. Στην άνω γνάθο φέρει δύο γαμψά δόντια που συνδέονται με δηλητηριώδεις αδένες, Η γλώσσα στο άκρο είναι δικαλωτή. Στο επάνω μέρος της κεφαλής παρουσιάζει ένα σκούρο σχηματισμό που μοιάζει με Χ ή V,

Βασικά χρώματα της οχιάς είναι το καφέ, γκρι, λαδί ή κρεμ. Συχνά το αρσενικό διαφέρει από το θηλυκό ως προς τον χρωματισμό. Τα αρσενικά έχουν συνήθως ανοιχτό γκρι, ανοιχτό λαδί ή σκούρο κίτρινο ενώ τα θηλυκά έχουν κοκκινοκαφέ ή χρυσαφί σκούρο χρώμα,

Τα αισθητήρια κύτταρα που εξασφαλίζουν την όραση είναι πολύ ευαίσθητα στο φως. Η ίριδα μπορεί να διαστέλλεται και να συστέλλεται ανάλογα με την ένταση του φωτός.

Τρέφεται κυρίως με σαύρες, ποντίκια και διάφορα άλλα τρωκτικά. Φονεύει το θύμα της με το δηλητήριο του οποίου η δόση είναι ανάλογη με το μέγεθος του ζώου που επιτίθενται. Συνήθως παρακοιλούθει το θύμα και το αιφνιδιάζει. Τα νεαρά φίδια τρέφονται με έντομα και σκουλήκια.

Ζευγαρώνει από το τέλος Μαρτίου ως τις αρχές Μαΐου. Το αρσενικό καταλαμβάνει μια περιοχή όπου θα ζευγαρώσει, τυλίγει το σώμα του γύρω από το θηλυκό και συγχρόνως τρίβει την κάτω σιαγόνα στη ράχη του. Όταν η σιαγόνα φτάσει πάνω από το λαιμό του θηλυκού, γίνεται η γονιμοποίηση. Γεννά Αύγουστο με Σεπτέμβριο 5-20 μικρά τυλιγμένα σε μία μεμβράνη που σκίζουν με τις

κινήσεις τους. Έχουν μήκος 15-20 εκατοστά. Μπορούν να ζήσουν μόνα τους σχεδόν αμέσως μετά τη γέννηση τους, αλλιά συχνά τον πρώτο καιρό μένουν με τη μητέρα τους,

Ζει κυρίως σε ξηρές περιοχές αλλιά μπορεί να ζήσει και σε υγρές, Η οχιά είναι ανθεκτική στο κρύο. Όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω από τους 9° C, βυθίζεται σε χειμερία νάρκη όπου η διάρκεια εξαρτάται από το κλίμα.

Συχνά κοιμούνται όλη μαζί για να εξοικονομούν θερμότητα.

Ζευγαρώνουν την ημέρα και αναζητούν τροφή συνήθως τη νύχτα.

Εχθροί της είναι οι αλεπούδες, τα κουνάβια, ο σκνιτσοχοίρος, τα χέλια κτλ.

Δαγκώνει μόνο αν τρομοκρατηθεί, αλλιά το δηλητήριο της είναι θανατηφόρο.

Μέτρα για την πρόληψη των φιδιών δεν υπάρχουν, μπορούμε όμως να ριζώσουμε θειάφι περιμετρικά από το σπίτι μας ή από το χωράφι μας γιατί λόγω της έντονης μυρωδιάς τα φίδια δεν πλησιάζουν. Προσοχή! Όταν υπάρχουν κατοικίδιο ή αγροτικά ζώα ή πτηνά θα πρέπει να λάβουμε μέτρα ώστε να μην έρθουν σε επαφή τα ζώα με το θειάφι γιατί αν φαγωθεί θα δηλητηριαστούν.

Δεν θα πρέπει όμως να βλέπουμε μόνο τις αρνητικές συνέπειες από τη ύπαρξη των φιδιών γιατί σε κάποιες χώρες ο άνθρωπος παίρνει το δέρμα από τα φίδια και το χρησιμοποιεί για την κατασκευή πολυτελών ειδών ενδυμασίας, όπως τσάντες, παπούτσια κ.τ.λ, ή μαζεύει το δηλητήριο το οποίο χρησιμεύει για φαρμακευτικούς σκοπούς. Ας μην ξεχνάμε αλλιώστε πως στην Κίνα τα φίδια αποτελούν σημαντικό και καθημερινό μέρος της διατροφής των κινέζων.

Προτείνω λοιπόν, στους τοδημούς της Ελαφονήσου να δημιουργήσουν μία προσοδοφόρο επιχείρηση που θα τους αποφέρει πολλά κέρδη και εκτός των άλλων θα αδειάσουν και την Ελαφονήσο από αυτά τα ειδικά και επικίνδυνα για τους ανθρώπους ερπετά!!!!.

Αρώνη Κέλη
Τεχνολόγος Γεωπόνος Ζωοτέχνος

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΤΑ ΒΑΤΙΚΑ" ΜΙΑΟΥΛΗ 25

Αγαπητοί συμπατριώτες

Με την παρούσα επιστολή θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε την κυκλοφορία από την εφημερίδα μας "ΤΑ ΒΑΤΙΚΑ" του αφηγηματικό τόμου του Τζώρτζη Ανωμήτη "Ένας Άνθρωπος Σκιστός".

Το έργο, σε εξαιρετικά φροντισμένη έκδοση με χαρακτηριστικά της συμπατριώτισσας Βάσως Ψαράκη, νομίζουμε ότι μπορεί να προταθεί ως ένα ξεχωριστό πνευματικό δώρο που μπορεί με την μεσολάβηση των Πατριωτικών Συλλόγων να προσφερθεί σε μεγάλο αριθμό συμπολιτών ή και άλλων φίλων των Βατίκων.

Είναι νομίζουμε εξαιρετική τιμή για τον τόπο μας, η εργασία αυτή του ανιδιοτελούς πνευματικού εργάτη της περιοχής μας, του Τζώρτζη Ανωμήτη, να φτάσει σε πολλὰ χέρια στις περισσότερες βιβλιοθήκες.

Στο δίδημμα τι πνευματικό δώρο αντιπροσωπευτικό της πατρίδας μας, θα μπορούσαμε να προσφέρουμε, τώρα, υπάρχει το αξιομνημόνευτο αυτό βιβλίο. Μια κοινωνική τοιχογραφία των Βατίκων του χθες, με πλούσια ντοπιολαλιά και συναρπαστικό γλωσσάρι. Πρόθυμοι και για περισσότερες πληροφορίες και αντιπροτάσεις.

Με πατριωτικούς
χαιρετισμούς
Χαράλαμπος Αντων. Μπιθλίνης

ΧΑΠ: Η νόσος των καπνιστών... και όχι μόνο

Της δημοσιογράφου Έβενας Δ. Αρώνη,
τελειόφοιτης του Queen Margaret University

(Degree of Bachelor of Arts in Mass Communication and Media Arts, specialized in Journalism) with Distinction.

Η Χρόνια Αποφρακτική Πνευμονοπάθεια (ΧΑΠ) είναι η χρόνια ασθένεια που απασχολεί όλο και περισσότερο τους γιατρούς στην καθημερινή άσκηση της σύγχρονης ιατρικής και δυστυχώς αυξάνει όλο και περισσότερο την εμφάνιση της στους καπνίζοντες. Αποκαλείται "νόσος των καπνιστών" ή "σιωπηλή νόσος". Και οι δύο χαρακτηρισμοί είναι ανάλογοι του τρόπου με τον οποίο αυτή εμφανίζεται στον οργανισμό.

Σήμερα αποτελεί την 4η αιτία θανάτων σε Ευρώπη και Αμερική, ενώ αναμένεται να ανέβει και σε υψηλότερη θέση τα επόμενα χρόνια. Σύμφωνα με προβλέψεις, την επόμενη δεκαετία θα αποτελέσει μία από τις βασικές νόσους που θα επηρεάσουν την παγκόσμια οικονομική επιβάρυνση των ασφαλιστικών ταμείων σε θέματα υγείας. Όπως αναφέραμε οι καπνιστές είναι η πιο ευαίσθητη κατηγορία στην εμφάνιση της νόσου ΧΑΠ. Το κάπνισμα προδιαθέτει την ανάπτυξη της νόσου, η οποία προ-

σβάλλει το 15-20% των καπνιστών. Τα προβλήματα κάνουν την εμφάνιση τους σε νεαρή ηλικία με τα πρώτα συμπτώματα, ενώ η διάγνωση της ΧΑΠ γίνεται αρκετά αργότερα, σε ηλικίες μετά τα 40. Αυτό όμως δεν αποκλείει και πιο πρώιμες εμφανίσεις. Είναι ανάλογο με το πόσο εξαρτημένο είναι το άτομο από το κάπνισμα. Ποσοστό 95% των ασθενών με ΧΑΠ είναι ή ήταν καπνιστές για τουλάχιστον 10 χρόνια. Στην Ελλάδα περίπου 500.000 άνθρωποι πάσχουν από την νόσο ΧΑΠ και από αυτούς οι μισοί περίπου δεν το γνωρίζουν.

Τα συμπτώματα εμφανίζονται πάντα σταδιακά και με την πάροδο του χρόνου γίνονται πιο έντονα και η κατάσταση επιδεινώνεται. Καθημερινός βήχας, παραγωγή φλεμάτων, χωρίς να υπάρχει κρύωμα, δύσπνοια, δυσκολία στην αναπνοή ακόμα και μετά από ελαφριά σωματική δραστηριότητα, εύκολη κόπωση, είναι μερικά από αυτά. Το σφάγμα το οποίο επανειλημμένα κάνουν οι καπνιστές, είναι να πιστέψουν πως οι ενοχλήσεις αυτές είναι φυσιολογική συ-

νέπεια του καπνίσματος. Με απλή λόγια, δεν βλέπουν τα συμπτώματα ως αρρώστια, γι' αυτό και δεν κινητοποιούνται. Μεγάλο μέρος του κοινού, άηλωστε, γνωρίζει ελάχιστα έως καθόλου τη ΧΑΠ. Η παροδική μερικές φορές επιδείνωση του βήχα, της δύσπνοιας και άλλων των παραπάνω χαρακτηριστικών, στη διάρκεια ενός κρυολογήματος και η ανάγκη για πολύ περισσότερο χρόνο από τον συνηθισμένο μέχρι να επανέλθει ο καπνιστής στην προηγούμενη "υγιή" κατάσταση του, αγνοούνται επιδεικτικά και εντάσσονται στη φυσιολογική πορεία του καπνίσματος.

Αυτή η επιπόλαιη συμπεριφορά είναι και ο λόγος που ουσιαστικά οδηγεί τον υποψήφιο ασθενή στις υπηρεσίες υγείας όταν πια τα συμπτώματα, και ειδικά η δύσπνοια, γίνουν εντονότερα και αρχίσουν να επηρεάζουν έντονα την καθημερινότητα του. Η επιδείνωση των συμπτωμάτων επηρεάζει σημαντικά την ποιότητα ζωής των ασθενών και πολλές φορές οδηγεί σε ανικανότητα και περιορισμό από τις εκδηλώσεις της καθημερινότητας, σε σημείο να του είναι δύσκολο ακόμη και να ανέβει μια σκάλα ή να κάνει μια βόλτα με τα πόδια.

Έναν, λοιπόν, ο καπνιστής παρουσιάσει τα παραπάνω συμπτώματα, λιγότερο ή περισσότερο έντονα, θα ήταν αναγκαίο να δει έναν πνευμονολόγο, ο οποίος με τις κατάλληλες εξετάσεις θα αξιολογήσει την κατάσταση του και βέβαια, θα του δώσει την απάντηση για το αν πάσχει από τη ΧΑΠ. Η εξέταση που συνήθως γίνεται, ονομάζεται "σπιρομέτρηση" και είναι ικανή να διαγνώσει τη νόσο σε ενεργούς ή πρώην καπνιστές με ανάλογα συμπτώματα.

Η θεραπεία περιλαμβάνει τη

διακοπή του καπνίσματος και την λήψη των κατάλληλων εισπνεόμενων βρογχοδιασταλτικών φαρμάκων που συμβάλλουν στην καλύτερη λειτουργία των πνευμόνων και τη μείωση της δύσπνοιας. Για πιο βαριές περιπτώσεις, χορηγείται και κορτιζόνη. Σε προχωρημένα στάδια, όπου υπάρχει αναπνευστική ανεπάρκεια, ακολουθείται οξυγονοθεραπεία, ενώ για κάποιους ασθενείς προτείνεται ακόμη και η χειρουργική ρύση ή η μεταμόσχευση, αν και είναι ιδιαίτερα δύσκολη, λόγω έλλειψης μοσχευμάτων. Επίσης, στα άτομα που πάσχουν από τη ΧΑΠ συστήνεται η συμμετοχή τους 2-3 φορές την εβδομάδα σε πρόγραμμα αποκατάστασης, όπου ο ασθενής μαθαίνει τεχνικές για καλύτερη αναπνοή και χαλάρωση για την καταπολέμηση της δύσπνοιας, και άλλα. Είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι το κάπνισμα είναι η κύρια, αλλά όχι η μοναδική αιτία εμφάνισης της ΧΑΠ. Άλλες αποδεδειγμένες αιτίες είναι οι σκόνες στον επαγγελματικό χώρο, τα χημικά ερεθιστικά, τα σταγονίδια και οι καπνοί, καθώς και η ρύπανση των εσωτερικών χώρων από καύση υλικών βιομάζας (ξύλα, πριονίδια κ.λπ.) που χρησιμοποιούνται για μαγείρεμα ή θέρμανση, κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Στοιχεία που δόθηκαν από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ) το 1997, δείχνουν ότι η ΧΑΠ ήταν η αιτία θανάτου για το 4.1% των ανδρών και το 2.4% των γυναικών στην Ευρώπη.

Έως το 2020, η ΧΑΠ πιθανώς να ευθύνεται για περισσότερα από 6 εκατομμύρια θανάτους παγκοσμίως το χρόνο, κάνοντας την τρίτη κύρια αιτία θανάτου. Μπορεί η ΧΑΠ να μην γιατρεύεται οριστικά, υπάρχουν, όμως, αρκετοί επιφύλακτοι στόχοι που καλύτερεύουν

την κατάσταση του ασθενή και την ποιότητα ζωής του. Η πρώιμη διάγνωση της ΧΑΠ αποτελεί το κλειδί της επιτυχούς αντιμετώπισης της. Τώρα που γνωρίζεις, δράσε! Πάρε τα μέτρα σου για την υγεία σου και μετάδωσε την είδηση. Ξεκίνα τώρα!

Έβεννα Δ. Αρώνη

« Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792

Τοπική δημονιαία εφημερίδα

Γραφεία:

Αγχιάλου 115, Πειραιάς 185 46

Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ

«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΙΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ &

ΜΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ Ο.Ε.

Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς

Τηλ.: 210-4182591

e-mail:mourousias1@yahoo.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αγρόκτημα 5.050 τ.μ. στη θέση Λεκάνια - Τσιμπιρή με 55 ρίζες μεγάλες ελιές καθαρό από Δασαρχείο. Φάτσα αγροτικό δρόμο - θέα - λογική τιμή.

Τηλ. 22840 - 42502

27340 - 61020

210 4616754

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

- Οικόπεδο εκτάσεως 320 τ.μ. εκτός οικισμού στα σύνορα του οικισμού τιμή 65.000 ευρώ
- Οικόπεδο εντός οικισμού εκτάσεως 420 τ.μ. πάνω στον κοινοτικό δρόμο προς Παναγία, τιμή 260.000 ευρώ
- Οικόπεδο εντός οικισμού στη θέση Κοντογόνη εκτάσεως 65 τ.μ. - Τιμή 55.000 ευρώ.
- Αγροτεμάχιο στη θέση ΜΠΟΥΡΟΥ πάνω στο δρόμο εκτάσεως 4.600 τ.μ. τιμή 150.000 ευρώ.

Τηλ. 697 18 99 154

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ.5

Και το άηλο, ποτέ δεν επιτρέπεται ν' απεληνίζεσαι κανείς. Η ελπίδα είναι δεμένη με τη ζωή. Και όποιος χάσει την ελπίδα χάνει και τη ζωή. Δεν ζουν ποτέ χωριστά η μια με την άλλη. Αυτά να τα θυμάσαι πατριωτάκι, γιατί σε συμπάθησα. - Άηλωστε είσαι και Συμιακόγαμπος - Και να ξέρεις, ότι αυτά στα ήξει ο μπάρμπα Μιχάλης ο Συμιακός, ο οποίος ενώ ξέρει την πραγματικότητα, ποτέ δεν την αποδέχτηκε.

Αυτή είναι η ελπίδα. Μετά από αυτά τα λόγια, σηκώθηκε και τράβηξε για το σταθμό να πάρει το τραμ για το σπίτι του, που ποτέ δεν έμαθα που ήταν.

Έχουν περάσει κάπου δέκα μήνες, και ο μπάρμπα Μιχάλης δεν φάνηκε. Εύχομαι να ζει, αηλιά δύσκολο να βλέπω, καθ' ότι η υγεία του φαινόταν κληνισμένη. Ότι και νάχει γίνει, πάντα θα τον θυμάμαι, σαν έναν πονεμένο άνθρωπο, που ζούσε με μια σκέψη. Να πάει στα χώματα που έζησε και γνώρισε.

Αηλιά δυστυχώς, ότι θέλουμε στη ζωή δεν γίνεται.

Τώρα που γράφω αυτά, στο νου μου ήρθε μια άλλη ιστορία, που παρομοιάζει με το όνειρο του μπάρμπα Μιχάλη, αηλιά και του κάθε ξενιτεμένου. Ο μπάρμπα μου ο Σπύρος, είχε ένα καϊκι τον ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ Λ.Κ. 324. Ονομαστό για την εποχή του. Γρήγορο, και ωραίο σκαρί, πάντα καθαρό, και φρεσκοχρωματισμένο. Ο μπάρμπα μου το καμάρωνε. Είχε μηχανή 7 ίππων SKANDIA. Το θεωρούσε μέλος της οικογένειάς του. Τα χρόνια πέρασαν, και άρχισε αυτό το όμορφο σκαρί, να βαδίζει για το μοιραίο. Ο μπάρμπα μου ταξίδευε. Το καϊκι άηλοτε στη στεριά, και άηλοτε στη θάλασσα. Κάθε τόσο παράγγελλε του μπαρμπανάργγυρου, να του σημειώνει τι επισκευή χρειάζεται. Το όνειρό του ήταν να επισκευάσει το τρεχαντήρι στο καρνάγιο του Ψαρρού στο Πέραμα. Η μια αναβολή έφερνε την άλλη. Το καϊκι από τις πλάκες που ήταν συρμένο, το πήγαν στο υπόστεγο για να ναι πιο κοντά να το πάρει η νταλικά

για το ναυπηγείο. Το σκαρί δεν άντεξε, τα καρφιά του σκούριασαν και κοβόντουσαν, μέχρι που διέλυσε. Έτσι έμεινε το όνειρο του μπάρμπα μου ανεκπλήρωτο. Σήμερα η μηχανή και το τιμόνι βρίσκονται στο κατώι του αειμνηστού Χειλάκου, και το μπροστινό ποδόσταμα, βρισκόταν - τώρα δεν γνωρίζω - στο σπίτι του Σπύρου του Λαθούση. Είμαι σίγουρος, ότι εάν κάποιος μπορούσε να ρωτήσει το μπάρμπα μου - εκεί που βρίσκεται, τι θάθελε νάκανε, εάν επέστρεφε στη γη, θάηλεγε. Να φτιάξω το καϊκι μου. "ΟΝΟΩΝ ΝΟΗΤΩ".

Και τελειώνω με ένα ποίημα συμβολικό εκφράζοντας οι ήλιες γραμμές του, μια ολόκληρη πραγματικότητα.

"Χαμένα όνειρα"

Ο ήλιος λάμπει από ψηλά,
το κύμα μουρμουρίζει
και καθισμένος στην ακτή,
στη θάλασσα την ανοιχτή
κοιτάζω που αφρίζει.

Σβήνει η ματιά μου μακριά

κι ο κόσμος σαν να τελειώνει
εκεί που σμίγει ο ουρανός κι η γη
σ' ένα ατέλειωτο φιλή
κι' η σκέψη μου θολώνει.

Κάποιο καράβι αναζητώ
των ονείρων μου χαμένο.
Άραγε νάχει βυθιστεί
κάθε πανί του έχει σχιστεί
κι εγώ το περιμένω;

ΤΖ. Π.

μαιρη τρικαλιωτη

φωτοτυπιες
εγχρωμες ασπρομαυρες σχεδιων
ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
σχεδιων
βιβλιοδεσιες
ψηφιακες εκτυπωσεις
μεγαλης διαστασης
σε χαρτι βινυλιο μουσαμα κλπ
αυτοκολλητα

νοταρα 93-95 πειραιας
210.4124895
6974.43.61.38
marytrik@yahoo.com

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους Ελαφονησιώτες για την στήριξη και την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν και δεσμεύομαι για την ακόμη καλύτερη εξυπηρέτησή σας.

Επίσης έχω την υποχρέωση, να ευχαριστήσω το εκτός Ελαφονήσου μεγαλύτερο ξενοδοχείο LIMIRA MARE και προσωπικά την Μαίρη Τσαλαβούτα για την εμπιστοσύνη που μου έδειξε, καθώς και την υποστήριξή της. Ακόμα θέλω να ευχαριστήσω από τα Βιγκλήφια τον Παναγιώτη Λιάρο (Σπυρούλη). Σας ευχαριστώ όλους και πάηι.

Αναλαμβάνουμε επίσης:

- Πλύσιμο κουρτινών, κουβερτών, παπλωμάτων, χαλιών καθώς και φύλαξη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

697 66 37 433

697 33 61 185

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΜΕΝΤΗΣ
ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ

Ελαφόνησος Λακωνίας
27340 61 354
6976 637 433
6973 361 185
www.elafonissos.gr

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
ΣΕ ΝΕΑΠΟΛΗ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΘΗΝΑ!

ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π
ΤΗΛ 2734022346, 2734022927(ΟΙΚΙΑ)
ΚΙΝ. 6973535085, 6977708545

Η Ξένια Μποζιάρη - Κόικα
νύφη του Κόικα Γιάννη και εγγονή της Παλεθροματίνας άνοιξε

οδοντιατρείο στο Κερατσίνι και τελειώνει το μεταπτυχιακό πρόγραμμα (master) στην Παθολογία Στόματος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πολυξένη Χρ. Μποζιάρη
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Πανεπ/μίου Αθηνών
Επιστημονικός Συνεργάτης στην Ογκολογική Μονάδα Πανεπ/μίου Αθηνών
Λ. Σαλαμίνος & Μολακώση 1
187 57 Κερατσίνι
Τηλ. 210 4009.455 - 6974.011006
E-mail: pboziari@yahoo.gr